

Pasaklı Heriflerdik

— Burak Yalçın · 30 Mart 2012

Pasaklı heriflerdik...Evimiz, odalarımız, hayatlarımız ,yüreklerimiz dağınıktı.Kafalarımızı birbirine çarpıp dostluk tokuştururduk o yalnız akşamlarda.Tavlada iki hergele kapışırdı. Birisi yutulur, diğer onu makaraya sarardı.Hafif yaşıyorduk hayatı, suyun üzerinde bir kanoda.İçine sığılmış meteliksiz gururlarımızla...Çoğu zaman kadınlar dilimize acı biber / Yüreğimize kanlı maytaplar sürerdi.Birilerinin içinde patlardı o maytaplar..

Sırayla gülerdik

Sırayla ağlardık...

İp gibi dizilip itliğin koynunda kitapları yalayarak diploma peşinde koşardık.

Ev sahibi kapısını çaldığında evin, gecikmiş kira için.

Utançtan bira şişelerini saklardık.

Karyolanın altında unutulmuş kadın iç çamaşırları kadar trajikomikti ve yitikti hikayelerimiz, kentlerimiz ve gençliklerimiz.

Yalanlarla, yasaklarla ve kısıtlamalarla düzenin düzdüğü kuşaklardık.

Sonra büyüdük..

Ne b.. k olduysa ondan sonra oldu.

Cebimiz para / Gözümüz rezillik gördü.

Önemli işlerin köşe başında unuttuk birbirimizi.

Oysa ben bütün dostlarımı yamalı ceketlerinden tanırım.

Hepsinin s..kılmış hayatının yırtık hikayesini ruhumun derinliklerinde taşıyım.

Hala dönüyor başım...

Hala tek ayak üzerinde inancı yontulmuş iblislerle savaşmaktayım.

Ve ne acı ki;

Bir zamanlar dostum dediğim ormanların, kendini yontup kütüğe dönüşmesine şahitlik yapmaktayım.

Ağaç inceldiğinde sayfalara dönüşür ama her kitapta okunmuyor be üstat

BURAK YALÇIN

25.03.2012